

Smartnewz AR 2017/5238

Privacyscherm van 1,7 m op dakterras mag

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 11 oktober 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2761 - Op SmartNewz sinds: 13 oktober 2017

Het college van burgemeester en wethouders van Breda heeft een omgevingsvergunning verleend voor het realiseren van een dakterras op een plat dak met daarop een scherm met ondoorzichtig glas (het privacyscherm). Het privacyscherm is gesitueerd op de erfgrans en heeft een hoogte van 1,7 m. Door de plaatsing van het privacyscherm ontstaat een erfafscheiding met een totale hoogte van $(3,45 + 1,70) = 5,15$ m. De rechtbank heeft het bouwplan getoetst aan art. 3 van de beleidsnotitie "Beleidsregels voor het afwijken van het bestemmingsplan Breda 2015".

Afdeling: de rechtbank heeft niet onderkend dat de beleidsregel geen toepassing vindt in het onderhavige geval. Dat betekent dat het college ten onrechte toepassing heeft gegeven aan de beleidsregel. Artikel 3 van de beleidsregels is namelijk alleen in die gevallen van toepassing waarin het bouwplan voorziet in het bouwen van een bijbehorend bouwwerk of uitbreiding daarvan binnen de bebouwde kom met een dakterras. Deze situatie doet zich hier evenwel niet voor aangezien het bouwplan uitsluitend voorziet in het realiseren van een dakterras. Hierop is artikel 4, aanhef en vierde lid, van Bijlage II van het Bor van toepassing.

Echter, het college heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat door de plaatsing van het privacyscherm op de aanbouw de stedenbouwkundige hoofdopzet van de bebouwing niet wordt aangetast omdat de aanbouw aansluit op het oorspronkelijke hoofdgebouw. Verder heeft het college zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het beoogde gebruik als dakterras geen onevenredige inbreuk zal maken op de privacy van appellant, nu het bouwplan voorziet in het plaatsen van een privacyscherm met een hoogte van 1,70 waardoor het uitzicht vanaf het dakterras op de (lager gelegen) erf van appellant wordt weggenomen.

Voor het oordeel door de bestuursrechter dat een privaatrechtelijke belemmering aan de verlening van een omgevingsvergunning met toepassing van artikel 2.12 van de Wabo in de weg staat, is slechts aanleiding wanneer deze een evident karakter heeft. De burgerlijke rechter is immers de eerst aangewezen om de vraag te beantwoorden of een privaatrechtelijke belemmering in de weg staat aan de uitvoering van een activiteit. Er is geen grond voor het oordeel dat een evidente privaatrechtelijke belemmering aan de verlening van de omgevingsvergunning in de weg staat.

Het college heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het na afweging van de betrokken belangen de gevraagde omgevingsvergunning kon worden verleend.

Het besluit wordt vernietigd, maar de rechtsgevolgen blijven in stand.

mr.drs. C.C.J. (Carmen) Hartendorf - Lexquis

WETINGANG

Algemene wet bestuursrecht artikel 7.12   [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Besluit omgevingsrecht [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht artikel 2.12 [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Besluit omgevingsrecht bijlage II [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

belemmering, omgevingsvergunning